

Ασφαλιστικές Εταιρείες 2007

1. Να αναφερθεί το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο για τις ασφαλιστικές εταιρείες.

Το δίκαιο της ιδιωτικής ασφάλισης που ισχύει σήμερα αποτελείται από το νομοθετικό διάταγμα **Ν.Δ. 400/1970** «περί ιδιωτικής επιχειρήσεως ασφαλίσεως», όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε από το Νόμο **1380/1983** και το **Ν. 2170/1993** και όπως προσαρμόστηκε από **Π.Δ. 118/1983**, στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα: Π.Δ. 159/1998, Π.Δ. 169/2000, Π.Δ. 288/2002, Π.Δ. 10/2003, Π.Δ. 332/2003. Επίσης ο ισχύον κωδικοποιημένος Νόμος **489/1976** «περί υποχρεωτικής ασφαλίσεως των εξ' ατυχημάτων αυτοκινήτων αστικής ευθύνης» που και αυτός έχει τροποποιηθεί με το Π.Δ. 237/86.

Πρέπει να μνημονευθεί επίσης το Π.Δ. 551/1970 «περί ιδιωτικών επιχειρήσεων ασφαλίσεως πλοίων και αεροσκαφών» και το Π.Δ. 298/1986 «για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις ασφαλιστικών πρακτόρων και παραγωγών ασφαλίσεων και κώδικας δεοντολογίας για την άσκηση των επαγγελματιών αυτών».

2. Να αναφερθούν τυχόν σημαντικά νομοθετήματα και κανονισμοί.

1. Άλλα νομοθετήματα, κανονισμοί κλπ

Άλλες πηγές του δικαίου της ασφαλιστικής σύμβασης είναι ο νόμος 1569/1985 «διαμεσολάβηση στις συμβάσεις ιδιωτικής ασφάλισης κλπ», που τροποποιήθηκε με το νόμο 2170/93, το Π.Δ. 190/2006 που ρυθμίζει παράλληλα το ίδιο θέμα, ο νόμος 225/75 «περί ασφαλίσεως εξαγωγικών πιστώσεων», η Υπουργική Απόφαση Κ4-585/1978 «περί καθορισμού των γενικών όρων του ασφαλιστηρίου του καλύπτοντος την εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων αστική ευθύνη», ο Νόμος 2251/1994 για την προστασία του καταναλωτή, ο Ν. 1792/1988 «Κύρωση Σύμβασης του Λουξεμβούργου για την προσχώρηση της Ελλάδας στη Σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις ενοχικές συμβάσεις» όσον αφορά τις αντασφαλιστικές συμβάσεις, όταν στις τελευταίες ο κίνδυνος βρίσκεται εκτός του εδάφους των κρατών της ευρωπαϊκής ένωσης. Για τις συμβάσεις που ο κίνδυνος βρίσκεται εντός των κρατών της ευρωπαϊκής ένωσης (βλέπε Άρθρο 4 παρ. 2 του Νομοθετικού Διατάγματος 400/70 όπως τροποποιήθηκε από το Άρθρο 7 Π.Δ. 252/196.

Ακόμη η ασφαλιστική σύμβαση ρυθμίζεται από τα άρθρα 1-34 του Ασφαλιστικού Νόμου (Νόμος 2496/1997) που αντικατέστησαν τα άρθρα 189-225 του Εμπορικού Νόμου, από τον Κώδικα Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου (άρθρα 257-288) και από τον

Αεροπορικό Κώδικα (άρθρα 129-138 του Ν. 1815/1988) αντίστοιχα για την χερσαία, την θαλάσσια και την αεροπορική ασφάλιση. Επίσης συμπληρωματικά ισχύουν μερικές διατάξεις του Εμπορικού Νόμου και του Αστικού Κώδικα Α.Κ. Υπάρχουν όμως και άλλες διατάξεις που ρυθμίζουν άμεσα ορισμένα θέματα του Ασφαλιστικού δικαίου. Τέτοιες είναι τα άρθρα 600, 627, 1154, 1171, 1172, 1186, 1223, 1285, 1287 του Α.Κ. και τα άρθρα 16 αρ. 9, 956 αρ. 7, 992 παρ. 3 Κ.Πολ.Δικ. Πρέπει, τέλος να αναφερθεί και το Νομοθετικό Διάταγμα 17 Ιουλίου – 13 Αυγούστου του 1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών».

3. Περιγράψτε τι πρέπει να κάνουν οι τοπικές ασφαλιστικές εταιρείες προκειμένου να αποκτήσουν άδεια.

Ελληνικές Ασφαλιστικές Επιχειρήσεις

Α' Τρόπος αποκτήσεως άδειας λειτουργίας.

Η ασφαλιστική εταιρεία πρέπει να είναι ανώνυμη εταιρεία, αλλά και πέραν τούτου απαιτείται και άδεια λειτουργίας, η οποία χορηγείται από την Επιτροπή Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης (άρθρο 3 παρ. 1 περίπτωση α του Ν. 3229/2004)

Β' Έδρα

Έδρα της εταιρείας θεωρείται ο τόπος που βρίσκεται η Διοίκηση της επιχειρήσεως και όχι ο τόπος όπου είναι το κέντρο των εργασιών της. Το άρθρο 15 του Ν.Δ. 400/1970 καθορίζει τα στοιχεία που υποβάλλονται στην Διοίκηση για να εκτιμήσει εάν συντρέχει περίπτωση χορηγήσεως άδειας λειτουργίας Ελληνικής ασφαλιστικής εταιρείας. Διαφορετικά είναι τα στοιχεία τα οποία απαιτούνται επιπλέον για τις επιχειρήσεις του κλάδου ζημιών και ζωής. Το ελάχιστο κεφάλαιο κάθε ιδρυόμενης Ελληνικής ανώνυμης ασφαλιστικής εταιρείας καθορίζουν τα άρθρα 17 και 17 β παρ. 2 και 3 του Ν. 400/1970. Επίσης, σπουδαίο ρόλο για την διεκπεραίωση της εργασίας του ασφαλιστή παίζουν οι πράκτορες την έννοια των οποίων δίνει το άρθρο 2 παρ. 1 εδάφιο α του Ν. 1569/1985.

4. Περιγράψτε τι πρέπει να κάνουν οι αλλοδαπές ασφαλιστικές εταιρείες προκειμένου να αποκτήσουν άδεια.

Αλλοδαπές Ασφαλιστικές Επιχειρήσεις

1. Τρόπος αποκτήσεως άδειας λειτουργίας

Ο Ν. 400/1970 διακρίνει μεταξύ Ελληνικών και ξένων επιχειρήσεων και καθορίζει στο άρθρο 15 τα στοιχεία που απαιτούνται για την χορήγηση άδειας λειτουργίας

Ελληνικής ασφαλιστικής επιχειρήσεως. Για την λειτουργία ξένης ασφαλιστικής επιχειρήσεως στην Ελλάδα απαιτείται:

A. Άδεια από την Επιτροπή Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης του Υπουργείου Ανάπτυξης, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 20 παρ. 2β και παρ. 3.

B. Υποβολή στην ως άνω Επιτροπή των δικαιολογητικών που καθορίζονται στο άρθρο 20 παρ. 2β και παρ. 3.

Γ. Απόφαση της ως άνω Επιτροπής μετά την υποβολή των δικαιολογητικών και

Δ. Η άδεια δημοσιεύεται στο δελτίο ΑΕ και ΕΠΕ της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (άρθρο 20 παρ. 1 Ν. 400/1970 και άρθρο 3 παρ. 1 περίπτωση α. Εδάφιο β του Ν. 3229/2004).

2. Ασφαλιστικές Επιχειρήσεις (εντός Ε.Ε. και εκτός Ε.Ε.)

Στην πρώτη περίπτωση (εντός Ε.Ε.) απαιτούνται τα δικαιολογητικά του άρθρου 20 παρ. 3 του Ν. 400/1970, ενώ στην δεύτερη του άρθρου 2 παρ. 2 του Ν. 400/1970.

3. Νόμιμος αντιπρόσωπος.

Οι ξένες εταιρείες πρέπει να διαθέτουν στην Ελλάδα νόμιμο αντιπρόσωπο. Αντίγραφο της πράξεως διορισμού του, αφού κυρωθεί, πρέπει να υποβάλλεται στην Επιτροπή Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης (άρθρο 3 παρ. 1 περίπτωση β του Ν. 3229/2004) Οι αλλοδαπές ασφαλιστικές επιχειρήσεις για να ενεργοποιηθούν στην Ελλάδα πρέπει να δημιουργήσουν στην Ελλάδα υποκατάστημα ή πρακτορείο (άρθρο 20 παρ.1 του Ν. 400/1970), τα οποία δεν θεωρούνται ξεχωριστές ασφαλιστικές επιχειρήσεις.

5. Κανόνες που ρυθμίζουν τον τρόπο με τον οποίον οι ασφαλιστικές εταιρείες διαφημίζουν το προϊόν τους (ενημερωτικά τηλέφωνα σε σπίτια, e-mail, πρόσωπο με πρόσωπο κλπ). Επικοινωνία με πελάτες.

Οι βασικοί κανόνες που εμπεριέχονται στον Νόμο 3471/2006 «περι προστασίας προσωπικών δεδομένων και ιδιωτικής ζωής» και συγκεκριμένα τα Άρθρα 11 παρ. 1 και 4. καθώς και το Άρθρο 12, περιγράφουν τον τρόπο επικοινωνίας σε υποψήφιους πελάτες. Ρητά περιγράφεται ότι απαγορεύεται η μη αιτηθείσα επικοινωνία (τηλέφωνα στο σπίτι, ηλεκτρονικά μηνύματα κλπ).

Οδηγίες του Ασφαλιστή

Το πρόσωπο που ενεργεί την ασφάλιση (πελάτης), οφείλει να ακολουθήσει τις οδηγίες του ασφαλιστή, ακόμη και όταν δεν συμφωνεί με αυτές. Το ως άνω πρόσωπο σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 1 και 3 και άρθρο 278 του ΚΙΝΔ (Κώδικα Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου), υποχρεούται (άρθρο 7 παρ. 3 εδάφιο α του Ν. 2496/1997) να

λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα προς αποφυγή ή μείωση της ζημίας και να ακολουθεί τις οδηγίες του ασφαλιστή. Ο ασφαλιστής είναι δυνατόν να παρέχει οδηγίες στο πρόσωπο που ενεργεί την ασφάλιση προς αποφυγή ή μείωση ζημιών, από την στιγμή της σύναψης της ασφαλιστικής σύμβασης μέχρι την πλήρη πραγματοποίηση της ζημιά όχι όμως και μετά από αυτήν. Επίσης, κατά το άρθρο 7 παρ. 1 του Ν. 2496/1997 «ο λήπτης της ασφάλισης υποχρεούται εντός 8 ημερών από τότε που έλαβε γνώση της επέλευσης της ασφαλιστικής περίπτωσης να ειδοποιήσει τον ασφαλιστή». Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 278 του ΚΙΝΔ ο ασφαλισμένος οφείλει να γνωστοποιεί αμελλητί στον ασφαλιστή όλες τις σχετικές ειδήσεις, διαφορετικά υποχρεούται σε αποζημίωση. Η ειδοποίηση του ασφαλιστή μπορεί να γίνει με γράμμα, τηλεγράφημα, τηλέφωνο (φαξ, e-mail) κτλ. Αφού τα ως άνω άρθρα δεν επιβάλλουν ορισμένο τύπο. Η γνωστοποίηση μπορεί να γίνει και προφορικά, χωρίς την χρήση τηλεφώνου, ακόμα και σε ιδιωτική συνομιλία μεταξύ του ενεργήσαντος την ασφάλιση προσώπου (πελάτη) και του αρμοδίου οργάνου ή υπαλλήλου της ασφαλιστικής ΑΕ. Σε μια τέτοια περίπτωση θα είναι δυσκολότερη η απόδειξη της ειδοποίησης. Ο ασφαλιστής είναι δυνατόν να πάρει και ο ίδιος μέτρα όταν βεβαίως το επιτρέπει το ενεργήσαν την ασφάλιση πρόσωπο, οπότε το τελευταίο απαλλάσσεται από το καθήκον ενημέρωσης.

6. Κανόνες που ρυθμίζουν την αντασφάλιση εταιρειών (ασφαλιστικές εταιρείες που να ασφαλιζονται σε άλλες ασφαλιστικές).

Αντασφάλιση

Διατάξεις εφαρμοζόμενες στην αντασφάλιση.

Κατά την θεωρία, η νομική φύση της αντασφάλισης χαρακτηρίστηκε ότι είναι μια ασφάλιση ζημιών ανώτερου βαθμού. Ειδικότερα πρόκειται για μεταφορά κινδύνου από ασφαλιστή που καλύπτει τον ασφαλισμένο στον αντασφαλιστή.

Στο ερώτημα ποιες αρχές θα εφαρμοστούν επί της αντασφάλισης, δίνεται απάντηση ότι καταρχήν θα εφαρμοστούν αναλογικά οι διατάξεις του Ν. 2496/1997. Επειδή η αντασφάλιση θεωρείται ως ασφαλιστική σύμβαση, θα εφαρμοστούν αναλογικά οι σχετικές διατάξεις, όπως πχ. Το άρθρο 2 παρ. 3 εδάφιο α του Ν. 2496/1997, το οποίο ορίζει ότι «το ασφαλιστήριο και το έγγραφο προσωρινής κάλυψης πρέπει να περιέχουν τουλάχιστον τα στοιχεία της ασφαλιστικής σύμβασης και τον τόπο και χρόνο έκδοσής τους».

Η αντασφάλιση, όπως ειπώθηκε, είναι ασφάλιση ζημιών και επομένως εφαρμόζονται και σ' αυτή, οι γενικές διατάξεις για τις ασφαλίσσεις ζημιών, όπως το άρθρο 13 παρ. 1

του Ν. 2496/1997 το οποίο ορίζει ότι «Δεν παρέχεται ασφαλιστική κάλυψη στο μέτρο που η πραγματοποίηση του ασφαλιστικού κινδύνου προέρχεται από πολεμικά γεγονότα ή ενέργειες, εμφύλιο πόλεμο, στάση ή λαϊκές ταραχές.» Ενδεχομένως μπορεί στην αντασφάλιση να τύχουν αναλογικής εφαρμογής και οι διατάξεις του ΚΙΝΔ, όταν πρόκειται για θαλάσσια αντασφάλιση. Το ίδιο ισχύει και για τις διατάξεις του Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου, τις σχετικές με την αεροπορική ασφάλιση. Η Ευρωπαϊκή Σύμβαση της Ρώμης της 19-6-1980 για το εφαρμοστέο Δίκαιο στις Συμβατικές ενοχές, στην οποία προσχώρησε και η Ελλάδα (Ν. 1792/24-6-1988) δεν εφαρμόζεται στις αντασφαλιστικές συμβάσεις.

7. Περιγράψτε μοναδικούς νομοθετικούς κανονισμούς για ασφαλιστικές εταιρείες στην δικαιοδοσία σας. Για παράδειγμα, ιδιοκτησιακό καθεστώς των εταιρειών, εθνικότητα των εργαζόμενων, προϋποθέσεις για την επίβλεψη των εταιρειών κλπ.

1. Περιθώριο φερεγγυότητας.

Η πολιτεία θέτει υπό τον έλεγχό της, τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και καθορίζει τους κανόνες που τις διέπουν ως προς την περιουσία τους και την διαχείρισή τους με σκοπό την προστασία των ασφαλισμένων. Ειδικότερα ελέγχεται:

A. Εάν η ασφαλιστική επιχείρηση είναι και παραμένει φερέγγυα

B. Φερεγγυότητα είναι η ικανότητα για πληρωμή. Την ικανότητα αυτή διαθέτει όποιος έχει επαρκή περιουσία. Για αυτό κάθε ασφαλιστική επιχείρηση υποχρεούται να διατηρεί συνεχώς επαρκές διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας. Στο εν λόγω

περιθώριο εντάσσονται:

1. το μετοχικό κεφάλαιο και το τακτικό αποθεματικό (άρθρο 17 α παρ. 3 εδάφιο I περίπτωση α του Ν. 400/1970)

2. Τα αποθεματικά -νόμιμα και ελεύθερα- εκείνα δηλαδή, που δεν υπόκεινται σε ασφαλιστικές υποχρεώσεις.

3. Τα κέρδη ή ζημιές, που μεταφέρονται στην επόμενη εταιρική χρήση μετά από αφαίρεση των οφειλόμενων μερισμάτων.

4. Το σωρευτικό προνομιούχο μετοχικό κεφάλαιο, όταν στο καταστατικό προβλέπεται έκδοση προνομιούχων μετοχών.

5. Τα δάνεια μειωμένης διασφάλισης, τα οποία πρέπει να έχουν εγκριθεί από την Εποπτική Αρχή και

6. Οι υπεραξίες (άρθρο 17 α παρ. 5 Ν. 400/1970) που προκύπτουν από υπό εκτιμήσεις στοιχείων του ενεργητικού ή υπερεκτιμήσεις του παθητικού και οι οποίες υπολογίζονται με την λεπτομερή διαδικασία που προβλέπει ο Νόμος.

7. Το εγγυητικό κεφάλαιο.

2. Ασφαλιστικοί υπάλληλοι-εθνικότητα των εργαζομένων.

Το υπαλληλικό προσωπικό της ασφαλιστικής εταιρείας αποτελείται από Έλληνες και ξένους, κοινοτικούς ή μη. Όσον αφορά στους κοινοτικούς όπως είναι αυτονόητο δεν υφίσταται κανένα πρόβλημα. Αλλά και οι μη κοινοτικοί μπορούν να εργαστούν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του Νόμου, με άλλα λόγια, για τους υπαλλήλους των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, η εθνικότητα είναι αδιάφορη.